

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีใน จุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาระดับความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำนวน 393 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

สมมติฐานการวิจัย สมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีสถานภาพ ส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.2 มีอายุระหว่าง 31-45 ปี มากที่สุด ร้อยละ 53.2 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า ร้อยละ 44.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 46.8 ขายอาหารประเภทอาหารสำเร็จรูปมากที่สุด ร้อยละ 67.4 ส่วนใหญ่มีระยะเวลาจำหน่ายอาหารอยู่ระหว่าง 5 ปี – 10 ปี ร้อยละ 42.0 และผู้ค้าส่วนใหญ่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของกรุงเทพมหานคร 1 – 5 ครั้ง ร้อยละ 56.0

2. ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถี ความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถี โดยรวมทุกด้าน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73)

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

3.1 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามประเภทอาหารที่ขาย โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.6 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาที่จำหน่ายอาหารริมบาทวิถี โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

3.7 กลุ่มตัวอย่างผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 6-10 ครั้ง มีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านลักษณะผู้สัมผัสอาหาร มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 1-5 ครั้ง

4. สรุปความคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไขปัญหเกี่ยวกับความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท

กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีมีความคิดเห็นปลายเปิดในส่วนของปัญหาที่พบเกี่ยวกับความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

4.1 สถานที่จำหน่ายอาหาร พบว่า สถานที่จำหน่ายอาหารคับแคบไม่พอให้บริการ ลูกค้า มีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 50.34 รองลงมา สถานที่จำหน่ายอาหารสกปรก ร้อยละ 22.45

4.2 ผู้ประกอบการปรุงอาหาร พบว่า ผู้ค้าแต่งกายไม่เรียบร้อย (ไม่สวมหมวก ถุงมือ ผ้ากันเปื้อน) มีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 42.18 รองลงมา ควันพิชท์ไอเสีย จากจราจรติดขัด ร้อยละ 5.44

4.3 อาหาร พบว่า มีสิ่งเจือปนในอาหาร และมีแมลงวันตอม มีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 49.66 รองลงมา อาหารราคาแพง ร้อยละ 2.04

4.4 มาตรการทางกฎหมายที่กรุงเทพมหานครกำหนดให้ผู้ค้าอาหารปฏิบัติ พบว่า กฎเกณฑ์มากเกินไป มีค่ามากที่สุด คือ ร้อยละ 13.61 รองลงมา ไม่ควรให้ผู้ค้าหยุดวันจันทร์ ร้อยละ 8.16

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลจากการศึกษาระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ดังนี้

จากสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีสถานภาพส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายแตกต่างกัน แต่ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน

5.1 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานครกับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านลักษณะผู้สัมผัสอาหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศหญิงมีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายมากกว่าเพศชาย

5.2 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ไม่แตกต่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสารปรุงแต่งอาหาร หรือเครื่องปรุง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน

5.4 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย ด้านน้ำดื่มและเครื่องดื่ม ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ซ้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง ด้านการล้างภาชนะอุปกรณ์ และด้านลักษณะผู้สัมผัสอาหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.5 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานครกับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามประเภทอาหารที่ขาย โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน

5.6 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาที่จำหน่ายอาหารริมบาทวิถี โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านแผงลอยวางอาหารและเครื่องดื่ม ด้านสารปรุงแต่งอาหาร หรือเครื่องปรุง และด้านถังขยะ ถังรองรับเศษอาหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.7 กลุ่มตัวอย่างผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 6-10 ครั้ง มีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านลักษณะผู้สัมผัสอาหาร มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 1-5 ครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีใน จุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถี โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ค้าอาหารซึ่งเป็นผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ที่ได้รับความเห็นชอบและอนุญาตโดยคณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย กรุงเทพมหานคร ในการค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทางและวิธีการจัดระเบียบหาบเร่ แผงลอยในจุด

ผ่อนผัน 16 ประการ รวมทั้งข้อปฏิบัติเผงลอยจำหน่ายอาหารที่ถูกสุขลักษณะ 10 ประการ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีมีการปฏิบัติตามการสุขาภิบาลอาหารในการจำหน่ายอาหารริมบาทวิถีอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ช่อทิพย์ สุดเลิศ (2545:74) ที่พบว่าผู้ค้าอาหารส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามการสุขาภิบาลอาหารในการจำหน่ายอาหารริมบาทวิถีอยู่ในระดับดี

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

2.1 จากผลวิจัยที่พบว่า การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน นั้น อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมายของกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง แต่ขัดแย้งกับแนวคิดของช่อทิพย์ คันทวี (2532:99) ที่พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความตระหนักแตกต่างกัน ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของประทีน ไทยแท้ (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ความเชื่ออำนาจในตนเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขาภิบาลอาหาร สามารถทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมสุขาภิบาลอาหารได้ร้อยละ 39.4 และตัวแปรร่วมทำนาย ได้ 3 ตัว ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมและอายุ โดยสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสุขาภิบาลอาหารของผู้บริหารได้ร้อยละ 43.5

2.3 ผลวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีให้ความร่วมมือปฏิบัติตามกฎหมายของกรุงเทพมหานคร ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของอารี ปัญญากรณ์ (2535:66) ที่พบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความตระหนักถึงปัญหาของพลาสติกเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเป็นความสัมพันธ์ทางบวก

2.4 ผลวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจ

เนื่องมาจากการบริการที่ดีในเรื่องความสะอาดและถูกหลักสุขาภิบาลของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของอารี ปัญญากรณ์ (2535:66) ที่พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ระดับต่าง ๆ มีความตระหนักถึงปัญหาของพลาสติกเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของแม่บ้านในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามประเภทอาหารที่ขาย โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากผู้บริโภคเลือกซื้ออาหารที่สะอาดและมีสิ่งปกปิด แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของสันติสิทธิ์ เขียวเงิน (2542:9) พบว่าผู้สัมผัสอาหารในร้านอาหารแฝงลอยมีการจัดการในการป้องกันและควบคุมความสะอาดและความปลอดภัยในด้านสุขวิทยาส่วนบุคคลในการปรุงประกอบอาหารที่ผ่านเกณฑ์มาตรการอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 83.30)

2.6 ผลการเปรียบเทียบความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร กับสถานภาพส่วนบุคคล จำแนกตามระยะเวลาที่จำหน่ายอาหารริมบาทวิถี โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุภาภรณ์ ภูสุวรรณ (2541:ง) พบว่าเจ้าพนักงานกรุงเทพมหานครมีความรู้ความคิดเห็นและการนำไปปฏิบัติงานต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถีอยู่ในระดับสูง

2.7 กลุ่มตัวอย่างผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 6-10 ครั้ง มีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านลักษณะผู้สัมผัสอาหาร มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีที่มีการเข้ารับการฝึกอบรม 1-5 ครั้ง อาจเนื่องมาจากการเอาใจใส่และความร่วมมือของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประทีน ไทแท้ (2546:104) พบว่า การอบรมสุขาภิบาลอาหารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขาภิบาลอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ควรเพิ่มมาตรการสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี เช่น ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือการตรวจตราของเจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลสูงสุด แม้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะพบว่า ผู้ค้ามีความตระหนักอยู่ในระดับมาก

1.2 ควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมด้านความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถีให้แก่ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

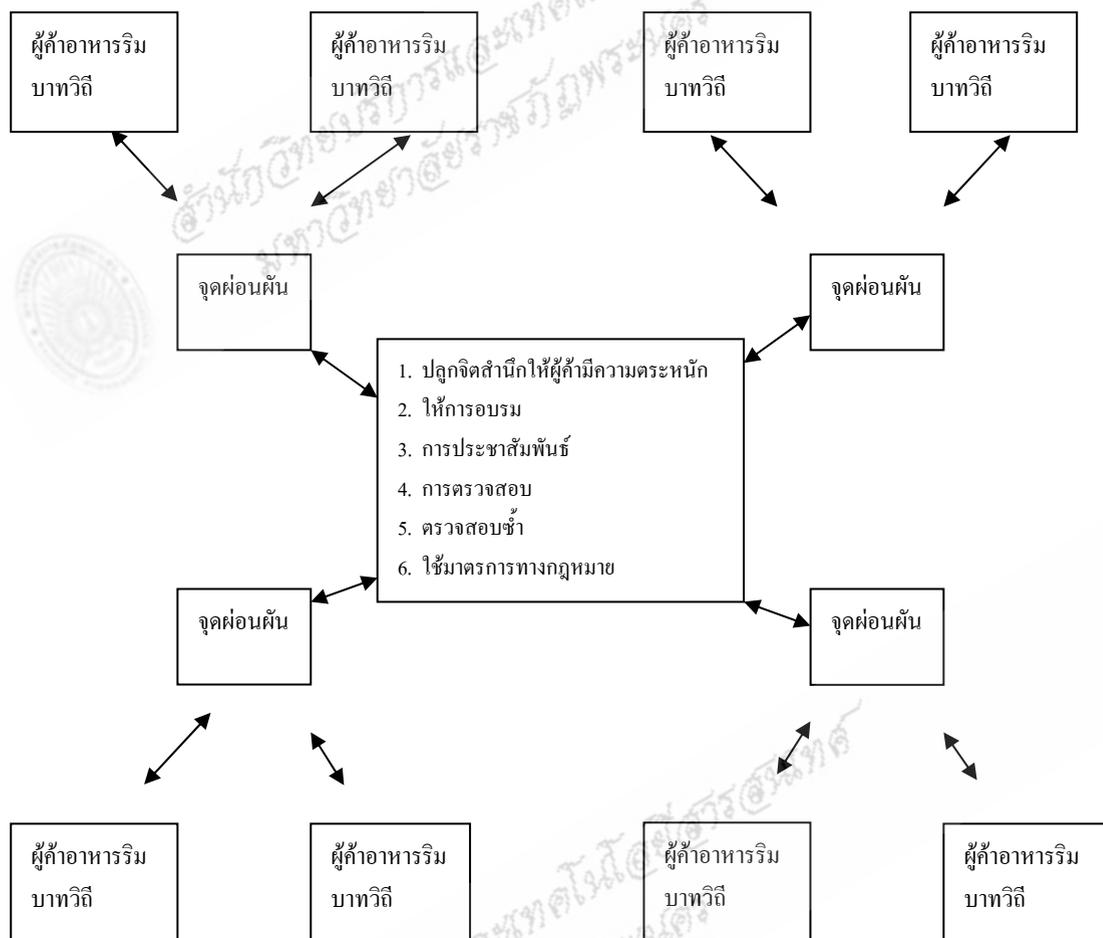
เนื่องจากผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีมีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมาย ด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ช้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง

1.3 จากการนำเสนอแนวทางกำหนดยุทธศาสตร์ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางกำหนดยุทธศาสตร์ คือ กำหนดยุทธศาสตร์การปลูกฝังจิตสำนึกด้านด้านความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาหารริมบาทวิถีให้แก่ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีมีความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมาย ด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ช้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง ทุกจุดผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง

ภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อนำเสนอให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และโครงการดังภาพที่ 5.1

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุง แก้ไข ปัญหา ความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมาย
ของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร (ด้านลักษณะอาหารที่
วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุงร้ง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ช้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วย
วัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง ให้อยู่ในระดับมาก ทุกจุดผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง)

ภาพที่ 5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุง แก้ไข ปัญหา ความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมาย
ของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร

กำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุง แก้ไข ปัญหา ความตระหนักต่อมาตรการทางกฎหมาย ของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถี ในจุดผ่อนผัน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร (ด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุงร้ง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ซ้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง ให้อยู่ในระดับมากทุกจุดผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง)

1. ยุทธศาสตร์ การปลูกฝังจิตสำนึกด้านความตระหนัก ให้การอบรม การประชาสัมพันธ์ การตรวจสอบ ตรวจสอบซ้ำ และใช้มาตรการทางกฎหมาย (ด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุงร้ง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ซ้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง ให้อยู่ในระดับมาก ทุกจุดผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง)

2. เป้าประสงค์ ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีร่วมมือปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ด้านลักษณะอาหารที่วางจำหน่าย หรือเครื่องปรุงร้ง ด้านน้ำแข็ง ด้านจาน ชาม ซ้อน ส้อม ตะเกียบ และภาชนะอื่น ๆ ทำด้วยวัสดุที่ถูกต้อง อยู่ในระดับปานกลาง ให้อยู่ในระดับมาก ทุกจุดผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง)

3. ตัวชี้วัด สถิติความสะอาดของอาหารริมบาทวิถี

4. กลยุทธ์ กำหนดนโยบายและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีร่วมมือใช้แผงค้าอาหารริมบาทวิถีแบบมาตรฐาน (ตามภาพภาคผนวก) โดยเริ่มทีละจุดผ่อนผัน แล้วขยายไปเรื่อย ๆ ลักษณะคล้ายเครือข่าย และติดตามประเมินผล

5. โครงการ จัดให้มีการสัมมนา หรืออบรมให้กับผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการเปรียบเทียบและความสัมพันธ์ในเรื่องความตระหนักของผู้ค้าอาหารริมบาทวิถีกับเขตอื่น ๆ

2.2 ควรมีการประเมินมาตรฐานคุณภาพของอาหารที่ขายตามริมบาทวิถีในเขต กรุงเทพมหานคร